

PROLJETNI ISHA SEMINAR „(DE) CONSTRUCTION OF MYTHS ABOUT WOMEN THROUGH HISTORY“ (BEOGRAD)

Kao i svake godine ISHA International održava četiri velika seminara koji su raspoređeni prema godišnjim dobima. Nakon zimskog seminara u Marburgu, na red je došao proljetni u Beogradu za koji su naši studenti bili veoma zainteresirani. Prvobitno zbog blizine, ali i zbog prilagodbe što ISHA je i kako ona zapravo funkcionira jer je na početku akademske godine došlo do novog vodstva. Nekolicina studenata ISHA-e Zadar prijavila se na seminar s krovnom temom „(De)Construction of Myths about Women through History“, ali samo su tri studenta odabrana nakon eliminacijskog dijela, a to su bili Krešimir Baljkas, Luka Kasalo te predsjednik sekcije Renato Nović. Krešimir se prijavio u radionicu „Women & Feudalism“ dok su Luka i Renato prijavili radionicu „Women in Antiquity“. Seminar se službeno održavao od 8. do 14. travnja, a naši predstavnici su se 8. travnja uputili prema Beogradu kako bi stigli na tradicionalni Ice Breaking Party.

Prije toga valja spomenuti put prema Beogradu, koji je kao i cijeli seminar bio pun anegdota. Odgovor na pitanje kakvo će nam biti iskustvo znali smo čim smo u Zagrebu u kaficu na kolodvoru sreli rođakinju velikoga Olivera Škunce, što je utjecalo na znatno podizanje atmosfere u ekipi. Uputili smo se prema Beogradu, a u popularnom „Istočnom vlaku smrti“ sreli smo članove ostalih sekcija i „odradili“ prva upoznavanja. Dok je Krešo već znao većinu, Luka i ja smo morali „probiti led“, ali kasnije smo se taktički povukli i vratili se mojoj izradi prezentacije. Nakon dugog i iscrpnog puta, koji je trajao više od 12 sati, stigli smo u Beograd. Preko pedeset *Ishana* ili „Isha people“ kako smo se nazivali, našlo se na kolodvoru u Novom Beogradu gdje nas je dočekao jedan od domaćina, Ognjen Tomić, ujedno i predsjednik ISHA-e Beograd. Naravno, kad dođeš na veliko okupljanje i vidiš brojna lica kreneš procjenjivati među kakve si ljude došao, a pritom nisam mogao ne zamijetiti „diva“ s naočalama te sam odmah pitao Krešu, koji je bio stručnjak za poznanstva, tko je taj momak. Naravno da je Krešo znao da je to Krešo (kasnije će postati Krešo OS). Iskreno, nije mi se činio zanimljiv na prvu, ali...

Nakon dočeka na kolodvoru, Ognjen nas je odveo u hostel *Novi Beograd*, gdje smo se smjestili te spremili za Ice Breaking Party, na kojem smo se jako dobro zabavili uz koju čašicu tekile i piva viška; naravno, jer sam dočekao rođendan tu večer. Odmah smo se sprijateljili s kolegicama iz Rijeke, Katjom i Julijom, a s Osječanima je glavna tema bio moj prijatelj Dinko. Valja spomenuti kako je tu večer naš Luka skoro „usmrtio“ kolegu iz Beča krevetom jer je isti propao. Kao dobar prijatelj (mršaviji), zamijenio sam krevet s njim te kasnije završio skupa s madracom na podu, ali što je tu je.

Ceremonija otvaranja seminara bila je sutradan u Rezidenciji Kneginje Ljubice, gdje je i službeno započeo događaj, nakon čega su slijedile ture razgledavanja Beograda. Sav naš umor (čitaj: mamurluk) razbio je momak pun elana koji kao da je izašao iz 80ih, Marko Despotović. Dečko koji je bio pun energije, ljubavnosti i jedan od bitnijih razloga zašto je meni osobno ovaj seminar bio tako dobar. Znao je odmah što nam treba, a to je bila prava domaća „kafa“. Kasnije, u našoj turi

razgledavali smo znamenitosti Beograda od kojih treba izdvojiti Crkvu svetoga Save koja je prelijepa i nevjerovatna građevina, ali nažalost nismo je mogli cijelu razgledati zbog radova u tijeku. Večer je, naravno, bila rezervirana za party gdje smo udružili snage s Osječanima i zajedno postigli loš rezultat na kvizu. Srijeda je donijela ono zašto smo i došli, a to su bile radionice. Kada smo raspravljali o njima u početku, one su trebale biti najdosadniji i mukotrpniji dio seminara, ali kako se radilo o antici, osobno o temi o kojoj volim razgovarati i odličnoj ekipi u radionici, pokazalo se drugačije. Istaknuo bih voditelje radionice, a to su bili Petra Sršić i Aleksandar Simić, također uz Despota osoba koja mi je ostala u veoma dobrom sjećanju. Student doktorskog studija koji ima nevjerovatno znanje, ali i volju za raspravom gdje sam se jako dobro osjećao i uživao. Tu također dolazi do boljeg upoznavanja s Krešom OS, koji je također ljubitelj antike pun znanja i želje za raspravom poput mene. Odmah smo „kliknuli“ i naravno, dogovorili se da zajedno partijamo s ostatkom Osječana uz mene i Luku. Naš Krešo se izgubio negdje putem, iako mislim da smo ga negdje sreli tu večer, ali opet je bio prvi koji nas je probudio sutra ujutro, stvarno je čovjek pazio na nas poput starijeg brata. Četvrtak donosi kraj radionica te formalniji dio seminara, a to je bio „How to ISHA“ gdje smo saznali brojne odgovore na pitanja koje nismo znali. Četvrtak navečer donosi najbolji trenutak seminara, meni osobno. NFDP ili „National Food and Drinks Party“ ili kollokvijalno „donesi svoje domaće piće“. Sve sekcije donijele su proizvode iz mjesta odakle dolaze, uz predivnu hranu sudionici seminara također su donijeli domaća alkoholna pića. To dolazimo do loše ideje pod kodnim imenom „Around the world“, naravno Krešo OS je podržao tu ideju dok se naš Luka pametno povukao, a mi smo skupili još nekoliko kolega, Škaricu iz Osijeka i „Spliću“ Marina te nam se kasnije pridružio veliki Blaž. Divna večer. Petak je bio službeno zadnji dan seminara te su se završno predstavile radionice i naš rad. Popodne je bilo rezervirano za Generalnu sjednicu ISHA - e gdje se raspravljalo o budućim seminarima i događanjima u idućem periodu. Velika pomoć tu je bio Ivan Bokšić, kojega, evo, tek sad spominjem; toliko je puno događaja u premalo vremena. Za kraj, u petak smo bili na „Pub Crawlu“ gdje smo se u nekoliko beogradskih lokala odlično zabavili. Subota je bila rezervirana za izlet u Srijemske Karlovce i Petrovaradin gdje su me, naravno, dočekale obveze iz Zadra, one nogometne. U dogovoru s predstavnicima mog kluba, Antonio Marić je došao po mene u Beograd kako bih sutra mogao na utakmicu. Tu sam se nažalost morao pozdraviti s brojnim prijateljima sa seminara te uputiti natrag za Zadar, povezli smo i Luku, a naš Krešo se zadržao kako bi se zabavio i na završnom partyju.

Kako zaključiti ovo iskustvo, jednom riječju - čudesno. Ono što ću najviše pamti iz Beograda su ljudi. Od domaćina, već spomenutih Despota, Simića i Ognjena, valja spomenuti i Dimitrija (čovjek koji zna sve u vezi ISHA-e), Maju (dobra duša seminara), Anu (partnerica u tangu), Damjana, Emiliju, Vuka i na kraju velikoga, ali stvarno velikog, Stefana Brajkovića, koji nije puno bio s nama, ali je vrijeme s njim obilježeno s puno smijeha i veselja. Osim domaćina, puno prijateljstva je došlo i sa strane Osječana; Tene koja je iz Požege kao i ja, gdje smo pričali satima kako se ništa ne događa kući; Petre, Valentine, Snježane i Škarice. Splićani Blaž i Marin, Štere iz Makedonije, Amar koji je kod nas u Zadru na doktoratu, Riječanke Katja i Julija, Slovenci predvođeni Domenom, Bokšić i svi ostali; nadam se da nisam koga zaboravio. Seminar u Beogradu omogućio je brojna prijateljstva te znanje koje smo upotrijebili na našem Okruglom stolu. Ali najveće prijateljstvo bilo je s Krešom OS, kojeg sam jedva dočekao u Zadru na Okruglom stolu. Naravno da iskustvo u Beogradu nije bilo samo zabavnoga karaktera, naučio sam kako se nevjerovatno dobro može raspravljati na teme u koje nismo toliko upućeni, ali kada su sudionici zainteresirani. Zaključno, odlično iskustvo i poruka ostalima, idite na seminare.